

DOUGENCO COUNFERÈNCI

ABRAM: SA VOUCACIOUN

Leituro de la Genèsi

CHAP. XI

Tarè prenguè soun fiéu, Abram, emé soun felen Lot, qu'èro fiéu d'Aran, emé Saro, sa noro, qu'èro la femo d'Abram, soun fiéu; e de la vilo d'Ur, en Caldèio, lis enmenè pèr ana 'm' éli en terro de Canaan; e venguèron à Caran e se i'establiguèron. Tarè venguè à l'age de dous cent cinq an, e mouriguè à Caran (v 31 et 32.)

CHAP. XII

Mai lou Segnour diguè à-n-Abram: - Sorte de toun terraire, e de ta parentèlo, e de l'oustau de toun paire, e vène dins la terro que te moustrarai. E iéu te farai crèisse en nacioun grandò, e te benesirai, e glourificarai toun noum, e saras benesi. Benesirai aquéli que te benesiran, e maudirai aquéli que diran mau de tu, e'n tu saran benesido tóuti li raço de la terro.

Sourtiguè dounc Abram coume lou Segnour i'avié di, e Lot em 'éu anè; avié setantocinq an, Abram, quand sourtiguè de Caran. E prenguè Saro, sa mouié, emé Lot, fiéu de soun fraire, emé touto sa chabènço, e lis esclau que dins Caran s'èron acampa; e sourtiguèron pèr ana 'n terro de Canaan. E quand ié fuguèron vengu, Abram travessè lou terradou jusqu'au liò de Sichem, jusqu'au Coumbau illustre.

Adounc lou Cananen èro dins lou terraire. Mai lou Segnour pareiguè à-n-Abram, e ié diguè:

- A ta raço dounarai aquelo terro. Éu, aqui, aubourè 'n autar au Segnour, que i'èro apareigu.

E gagnant d'aqui vers la mountagno qu'èro au levant de Betèl, estendeguè sa tèndo, aguènt dóu couchant Betèl, e dóu levant Haï. Aqui bastiguè mai un autar au Segnour, e i'envouquè soun noum, (v I-8.)